

Již podruhé jsem se zúčastnila výletu do francouzského městečka Louhans s nemalými očekáváními. Mým hlavním cílem bylo zjistit, zda-li bych opravdu na této škole chtěla příští rok studovat, o čemž jsem se utvrdila, takže uvidíme, jak se všechno povede.. Také jsem chtěla znovu uvidět krásy tamnějšího městečka a lycée, ochutnat typickou francouzskou kuchyni a nějaké ty pâtisseries, jako například tradiční louhanský dezert corniotte, jenž je upečen z odpalovaného těsta. Na škole jsme navštívili několik hodin, které probíhají o dost jinak než u nás, studenti mívají školu až do odpolední šesté hodiny a povětšinou probíhají ve formě dvouhodinovek, které trvají neuvěřitelnou hodinu a 50 minut s pěminutovou přestávkou. Když už se vyučuje nějaké téma, jde se do velké hloubky, tudíž se toho možná nenaučí tolik, ale když už něco umí, tak pořádně. Mají zajímavý systém na internátu, o kterém nám mohla povyprávět česká studentka na programu Rok ve Francii Lea, která to ze začátku neměla jednoduché, tudíž toho ví opravdu hodně. Také jsme se od ní dozvěděli, jak to celé funguje při hodinách a vytvořili si tak nové přátelství nejen s ní, ale i s ostatními francouzskými studenty, s nimiž jsme mluvili jak o hodinách, tak na internátu nebo v jídelně. Můj největší zážitek byl celý tento výlet, proto je pro mě složité vyzdvihnout nějaký ten top moment, ale když už bych měla vybrat, tak nejspíš hodina dějepisu s mdm. Gervais, která se o nás celou dobu parádně starala, při které jsme si mohli povídat se studenty a studentkami. Radost mi to udělalo z důvodu, že jsem ve skupince měla Néliu, která byla ubytovaná u mě, když na naši školu přijeli francouzští studenti. I přes složité cestování a velikou únavu jsem si celý výlet užila a chtěla bych tak poděkovat všem spolužákům, kteří jeli, ale hlavně panu Kotyzovi, který nás celým pobytem provedl a staral se o nás, bez jakýchkoliv problémů a výtek.